

บทที่ ๑

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาอังกฤษนับได้ว่าเป็นภาษาสากลที่ใช้กันแพร่หลายทั่วโลกและเป็นภาษาต่างประเทศที่มีบทบาทสำคัญต่อชีวิตคนไทยมากที่สุด ทั้งในด้านการศึกษา สังคม การค้า เศรษฐกิจ การเมือง และการท่องเที่ยว ความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี นวัตกรรม ศิลปวัฒนธรรม ตลอดจนเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นทั่วโลก สิ่งเหล่านี้เข้ามาสู่ประเทศไทยได้โดยการติดต่อสื่อสารซึ่งต้องอาศัยภาษาอังกฤษเป็นสื่อกลาง ผู้ที่มีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษก็จะมีโอกาสในการประกอบอาชีพบางอาชีพและมีโอกาสศึกษาต่อได้มากกว่าผู้ที่ไม่รู้ภาษาอังกฤษ

เนื่องจากการคมนาคมในปัจจุบันรวดเร็วมาก การพบปะสังสรรค์ หรือการติดต่อธุรกิจกับคนต่างชาติมีมากขึ้น ถ้าไม่มีภาษาอังกฤษช่วยสื่อความหมายกันและกัน การติดต่อสื่อสารมักจะล้มเหลว หรือเป็นไปด้วยความลำบาก เพราะคนประมาณ ๑ ใน ๑๐ ของจำนวนพลโลกทั้งหมดพูดภาษานี้ ประมาณได้ว่านักเรียนประมาณ ๒๐ ล้านคนเริ่มเรียนภาษาอังกฤษทุกปี^๑

ในปัจจุบันภาษาอังกฤษมีบทบาทต่อการดำรงชีวิตประจำวันของคนไทยมาก ดังจะเห็นได้จากป้ายประกาศ ป้ายโฆษณา ตำรา เอกสาร สิ่งพิมพ์ เพลง หรือแม้แต่ภาษาพูด ประเทศไทยเป็นประเทศที่กำลังพัฒนา จึงจำเป็นต้องอาศัยความรู้และความก้าวหน้าทางวิทยาการและเทคโนโลยีของประเทศตะวันตกมาช่วยในการพัฒนา การศึกษาภาษาอังกฤษนับว่ามีความจำเป็นอย่างยิ่ง วิชาภาษาอังกฤษจึงได้รับการบรรจุเข้าไว้ในหลักสูตรการศึกษาของไทยเกือบทุกระดับ ในฐานะที่เป็นภาษาต่างประเทศ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้เข้าใจถึงความสำคัญของภาษาอังกฤษว่า

^๑ คิต พงศทัต และ ศิธร แสงธนู, คู่มือครูภาษาอังกฤษภาคทฤษฎีและปฏิบัติ

เป็นสื่อสำคัญในการติดต่อกับต่างประเทศ เสริมสร้างนิสัยในการใช้ทักษะพื้นฐานอันได้แก่ การฟัง พูด อ่าน และเขียน เพื่อนำไปใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้ตามสมควร รวมทั้งเพื่อให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจภาษาอังกฤษ เป็นกุญแจในการค้นคว้าหาความรู้อันเป็นพื้นฐานในการศึกษาชั้นสูงต่อไป

จากสภาพความเป็นจริงในปัจจุบัน ผลการเรียนภาษาอังกฤษในประเทศไทยยังไม่ก้าวหน้าเท่าที่ควร จะเห็นได้จากการที่นักเรียนไทยซึ่งต่างก็ได้เรียนภาษาอังกฤษตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการที่กำหนดไว้คนละหลาย ๆ ปี แต่สามารถนำทักษะทางภาษาอังกฤษไปใช้ให้เป็นประโยชน์ได้น้อยมาก และผู้เรียนก็ไม่มีวี่แวงหรือรันทันในการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมนอกเหนือจากการเรียนในชั้นเรียน

สาเหตุที่ทำให้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยไม่ก้าวหน้าเท่าที่ควรนั้น มีได้หลายประการ เช่น ตัวครู สภาพแวดล้อม และโอกาสที่จะได้ฝึกการใช้ภาษา เป็นต้น ครูผู้สอนจึงนับว่าเป็นผู้รับภาระหนักในเรื่องนี้ที่จะต้องพัฒนาตนเองตลอดจนวิธีการสอนให้เหมาะสมมากยิ่งขึ้น^๑

อำภา โชกิจจิต^๒ ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับตัวครูในเรื่องว่า "ครูกับการสอนภาษาอังกฤษในชั้นมัธยมในประเทศไทย" พบว่า นักเรียนจะเรียนภาษาอังกฤษได้ดีนั้น ความรับผิดชอบส่วนใหญ่ขึ้นอยู่กับครูผู้สอน ซึ่งต้องมีความรู้ความสามารถที่ดีทั้งด้านวิชาการและวิชาครู

^๑ กานดา ณ ถลาง, "วิธีสอนภาษาอังกฤษกับหลักจิตวิทยา" (วิทยานิพนธ์เสนอเพื่อพิจารณาการดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์วิชาภาษาและวรรณคดีอังกฤษ วิทยาลัยวิชาการศึกษา, ๒๕๑๔), หน้า ๑๐.

^๒ อำภา โชกิจจิต, "ครูกับการสอนภาษาอังกฤษในชั้นมัธยมศึกษาในประเทศไทย" (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต แผนกวิชามัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๐๓) (อัตส่าเนา).

เหตุที่การเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนยังไม่ดีเท่าที่ควรก็เพราะยังขาดครูที่มีคุณวุฒิและความสามารถทั้งด้านวิชาการและวิชาครู ๑) ขาดวัสดุการสอน

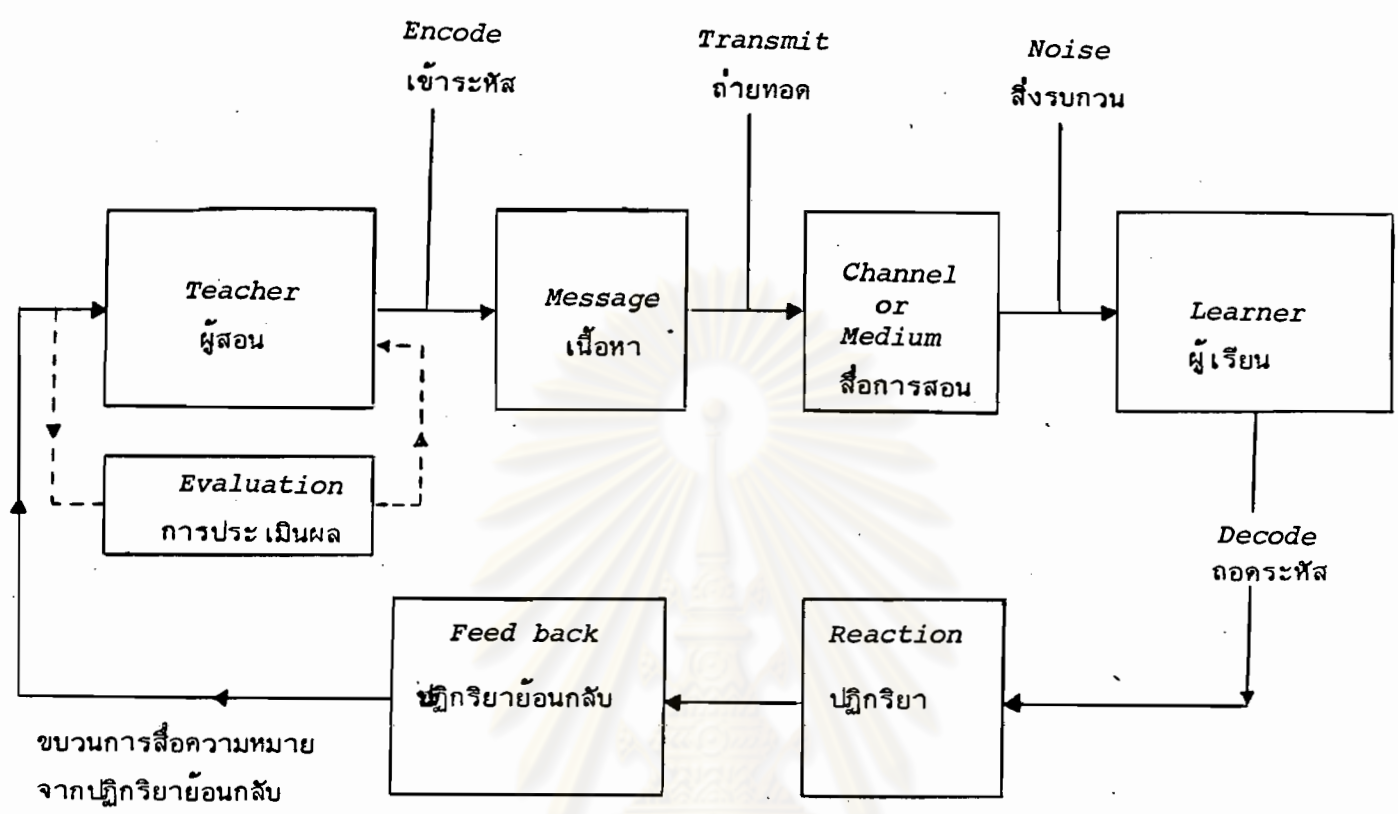
ชาร์ล ซี ฟรายส์ (Charles C. Fries) ได้กล่าวถึงการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศไว้ว่า "ในการเรียนภาษาอังกฤษนั้น เมื่อเราต้องการฟังหรือพูดภาษาให้เข้าใจถูกต้อง เราควรเรียนจากตัวเจ้าของภาษาเอง เพราะถือหลักที่ว่า การฝึกฝนฟังหรือพูดจากตัวเจ้าของภาษาเองย่อมทำให้เราเรียนได้ดีขึ้น" ๑

ดังนั้นจะเห็นได้ว่าผู้สอนและการจัดการเรียนการสอนนับเป็นสิ่งสำคัญในการที่จะกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจและมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนการสอน จากปัญหาดังกล่าวพอจะสรุปได้ว่าวิธีการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ถูกต้องนั้นควรเรียนจากเจ้าของภาษาหรือผู้สอนที่มีความรู้ความสามารถทัดเทียมกับเจ้าของภาษาทั้งในด้านการใช้ภาษา การออกเสียง และมีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ไปยังผู้เรียนได้อย่างถูกต้อง แต่ผู้สอนที่มีคุณสมบัติดังกล่าวข้างต้นมีจำนวนไม่เพียงพอแก่ความต้องการของผู้เรียน มีโรงเรียนเพียงไม่กี่แห่งในประเทศไทยที่มีผู้สอนเป็นชาวต่างประเทศเจ้าของภาษาโดยตรง หรือผู้สอนที่มีความสามารถดังกล่าว ทั้งนี้เนื่องจากปัญหาด้านงบประมาณมีจำกัด รวมทั้งปัญหาการขาดแคลนครูผู้มีความรู้ การศึกษาหาวิธีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่ถูกต้องและมีประสิทธิภาพอันจะเป็นแนวทางในการแก้ปัญหาเหล่านี้จึงนับว่าเป็นสิ่งที่น่าสนใจอย่างยิ่ง

ในขบวนการเรียนการสอนวิชาใดก็ตามจะต้องเกี่ยวข้องกับขบวนการสื่อความหมายทั้งสิ้น โดยผู้สอนทำหน้าที่เป็นผู้ถ่ายทอดข่าวสารหรือเนื้อหาผ่านทางตัวกลาง หรือช่องทางซึ่งมีการใช้สื่อการสอนเข้าช่วยด้วย เพื่อให้ผู้เรียนได้รับข่าวสารหรือความรู้ได้อย่างถูกต้องและมีความหมายมากที่สุด ดังจะเห็นได้จากแผนภาพที่ ๑ ๒

๑ Charles C. Fries, Teaching and Learning English as a Second Language (The University of Michigan Press, 1967), p.1.

๒ สำเนา วรากร, "Process of Communication in Teaching and Learning" (เอกสารประกอบการบรรยายในวิชา Research and Theory in Instructional Technology, แผนกวิชาโสตทัศนศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๒๕๒๓) (อัดสำเนา).

จากขบวนการสื่อความหมายในการเรียนการสอนดังกล่าว คอมินิอุส (Comenius)

จึงได้เสนอแนวคิดในการเรียนการสอนซึ่งใช้กันในปัจจุบันว่าควรที่จะให้ผู้เรียนได้ใช้ประสาทสัมผัสให้มากที่สุดร่วมกับการใช้ภาษา และในการเรียนวิชาทักษะ (Skilled Subject) เช่นวิชาภาษาอังกฤษ ผู้เรียนจะต้องมีความรู้ในสิ่งต่าง ๆ มาก่อนรวมกับประสบการณ์ที่ได้รับทางประสาทสัมผัส จึงจะทำให้ภาษาที่เรียนนั้นมีความหมายและเกิดความเข้าใจในการคิดต่อสื่อสารด้วยภาษานั้น ๆ ได้ การเรียนทักษะทางภาษาไม่ว่าจะเป็นภาษาของตนเองหรือภาษาต่างประเทศก็ตาม พฤติกรรมทางภาษาจะ เกิดได้ก็ต่อเมื่อผู้เรียนมีประสบการณ์และความรู้มาก่อนและนำมาสัมพันธ์กับองค์ประกอบทางภาษานั้น ๆ

S. Pit Corder, "The Visual Elements in Language Teaching," *Education Today : Language Teaching* (4th ed. Hongkong:Longman, 1972), ix. Introduction:Language in Learning.

มาติเน็ต (Martinet) กล่าวว่า องค์ประกอบทางภาษา เช่น คำ วลี เสียงหนัก เบา ฯลฯ จะไม่มีความหมายในตัวของมันเองนอกจากจะอยู่ในสิ่งแวดล้อม และสถานการณ์อันหนึ่งอันใดที่ทำให้เกิดความหมายขึ้น ดังตัวอย่าง คำว่า "tender" จะไม่มีความหมายแน่นอนเมื่อเอ่ยขึ้นมาลอย ๆ แต่เมื่ออยู่ในโครงสร้างของประโยคจะช่วยให้เราทราบได้ว่าความหมายของคำว่า "tender" นั้นหมายความว่าอย่างไร เช่น

๑. *I shall tender my resignation.*
๒. *His foot was rather sore and tender.*
๓. *The cargo was loaded into a tender.*^๑

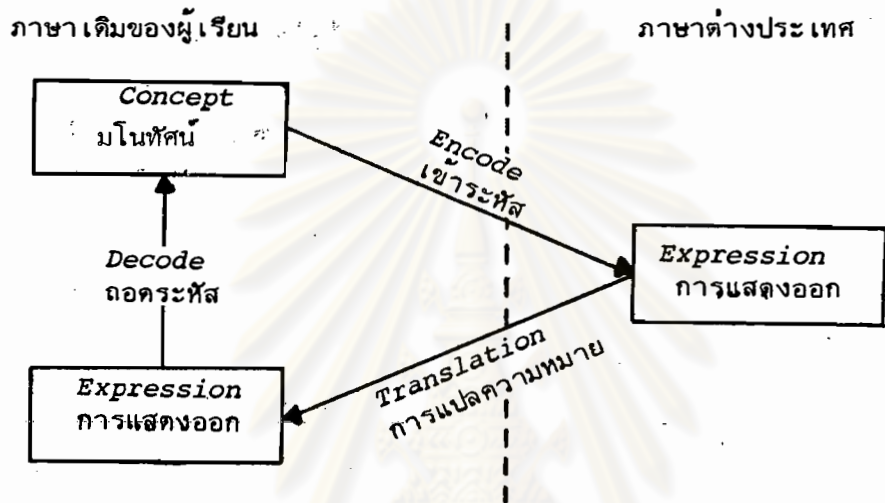
จากประโยคที่ยกมา ความหมายและหน้าที่ของคำว่า tender นั้น แตกต่างกันไปคือ ในประโยคที่ ๑ คำว่า tender หมายถึงยื่นหรือเสนอ (ใบลาออก) เป็นคำกริยา ในประโยคที่ ๒ tender หมายถึงอ่อนนุ่ม เป็นคำคุณศัพท์ และในประโยคที่ ๓ tender หมายถึงเรือลำเลียง เป็นคำนาม

นอกจากองค์ประกอบทางภาษาจะมีความหมายเมื่ออยู่ในประโยคดังตัวอย่างแล้ว ยังขึ้นอยู่กับสิ่งแวดล้อมหรือสถานการณ์ของผู้พูดและผู้ฟังขณะนั้น อันได้แก่ สีหน้าท่าทางของผู้พูด บรรยากาศในสถานที่นั้น ประสบการณ์และความรู้ของผู้สนทนาอีกด้วย เลียนวาร์ด บลูมฟิลด์ (Leonard Bloomfield) จึงเสนอแนะการสอนภาษาว่า "ควรสอนโดยให้ผู้เรียนได้ใช้ประสาทสัมผัสให้มากที่สุด (Teaching Through the Sense) มิใช่สอนโดยใช้ตัวภาษา (Teaching Through Language) คือการสอนศัพท์และกฎเกณฑ์ไวยากรณ์ของภาษานั้น ๆ แต่เพียงอย่างเดียว"^๒

^๑ *Ibid*, citing Martinet, Elements of General Linguistics (London : Faber, 1964).

^๒ Leonard Bloomfield, Language (New York : Allen & Unwin, 1935), p. 98.

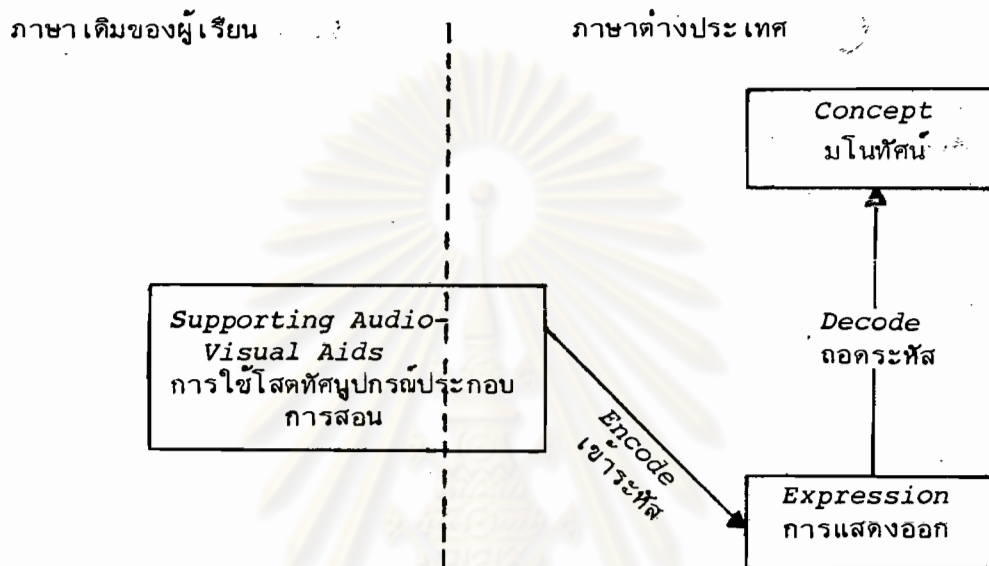
เดนนิส กิราด (Dennis Girard) กล่าวว่า การสอนโดยวิธีแปล (Grammar-translation Method) ดังสมัยก่อน ทำให้ผู้เรียนต้องเรียนรู้ความหมายของภาษาใหม่โดยผ่านทางภาษาเดิมของผู้เรียน ทำให้การสื่อสารต้องผ่านขั้นตอนถึง ๓ ขั้น และมีการแปลเป็นภาษาของตนเองก่อนที่ผู้เรียนจะสามารถเข้าใจและแสดงออกทางภาษานั้น ๆ ได้ ดังแผนภาพที่ ๒^๑

จากแผนภาพที่ ๒ จะอธิบายได้ว่า การแสดงออกหรือการนำภาษาไปใช้ได้ของผู้เรียนนั้น จะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อผู้สอนแปลภาษาต่างประเทศนั้นให้เป็นภาษาเดิมของผู้เรียน จากนั้นจึงนำคำที่แปลแล้วไปอธิบายให้ผู้เรียนอีกครั้งหนึ่งด้วยภาษาเดิม ผู้เรียนจะต้องศึกษาคำอธิบายของผู้สอน และติดตามจนเกิดความเข้าใจขึ้น เมื่อเกิดความเข้าใจแล้ว ผู้เรียนก็สามารถเชื่อมโยงความเข้าใจในภาษาเดิมกับภาษาใหม่อีกครั้งหนึ่ง จึงจะสามารถนำภาษาใหม่หรือภาษาต่างประเทศที่เรียนนั้นไปใช้ติดต่อสื่อสารหรือใช้ในสถานการณ์จริงได้ จะเห็นได้ว่าการสอนโดยวิธีแปลนี้ต้องผ่านขั้นตอนที่ยุ่งยากซับซ้อนมาก และยังคงอาศัยความสามารถในการถ่ายทอดข่าวสารจากผู้สอนไปสู่ผู้เรียน เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ถูกต้องตรงกันอีกด้วย จึงจะเกิดการเรียนรู้ขึ้น

^๑ Dennis Girard, Linguistics and Foreign Language Teaching (London : Longman Group, 1972), p. 28.

ถ้าผู้เรียนเรียนภาษาจากสถานการณ์จริง โดยใช้ประสาทสัมผัสหลายทาง เช่น ทางหู ตา มือ ฯลฯ ให้สัมพันธ์กับสัญลักษณ์ในภาษาใหม่ ผู้เรียนจะเข้าใจและสื่อสารกันด้วยขั้นตอนที่รวดเร็วกว่า โดยสามารถหลีกเลี่ยงการคิดและแปลเป็นภาษาเดิมของผู้เรียนลงได้ ดังแผนภาพที่ ๓^๑

จากแผนภาพที่ ๓ จะเห็นว่าเมื่อผู้เรียนเรียนภาษาโดยใช้ประสาทสัมผัสกับสื่อการสอนที่กำหนดให้ ผู้เรียนจะเกิดการเรียนรู้ได้ทันทีโดยไม่ต้องแปลเป็นภาษาเดิมและอธิบายให้ผู้เรียนอีกครั้ง ตัวอย่างเช่น ในการสอนคำศัพท์เกี่ยวกับสี คำว่า "maroon" คือสีเลือดนกบนสีน้ำตาล และคำว่า "scarlet" คือสีเลือดหมู หากให้ผู้เรียนดูภาพของสีทั้งสอง ผู้เรียนจะเห็นความแตกต่างของสีทั้งสองทันที และสามารถนำคำทั้งสองนี้ไปใช้ได้อย่างถูกต้อง หากผู้เรียนไม่ได้เห็นภาพสีทั้งสอง เพียงแต่ได้ฟังคำอธิบายความหมายของศัพท์ เป็นภาษาเดิมของผู้เรียน ผู้เรียนจะต้องเสียเวลาคิดและทำความเข้าใจกับคำอธิบายนั้นก่อนจึงจะเกิดการเรียนรู้และนำไปใช้ได้

ในปัจจุบันมีวิธีการสอนที่ใช้กิจกรรมและเทคนิคการสอนทุกชนิดที่เน้นให้ผู้เรียนได้รับสัมผัสทั้งทางตาและหูพร้อมกัน คือ วิธีการสอนแบบโสตทัศนะ (Audio Visual Method) ซึ่งจะช่วยให้เกิดสภาพการณ์ที่มีความหมายต่อผู้เรียน โดยที่ผู้เรียนลดภาระในการสร้างมโนภาพขึ้นเอง

^๑ *Ibid*, p. 29.

และลดความเครียดในการแปลความหมายลงได้ จึงเหมาะที่จะนำวิธีการนี้ไปใช้ในการฝึกทักษะ
ในขั้นจําคือ การฟังและการอ่าน ก่อนที่จะฝึกทักษะขั้นแสดงออกคือ การพูดและการเขียนต่อไป

วิธีการสอนแบบโสตทัศนะนั้นมุ่งเน้นการใช้สื่อต่าง ๆ ประกอบการเรียนการสอน โดย
เล็งเห็นคุณค่าของสื่อการสอนที่มีต่อการเรียนการสอนคือ

- ๑. สื่อการสอนจะเป็นศูนย์รวมดึงดูดความสนใจของผู้เรียน
- ๒. สื่อการสอนจะช่วยให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์กว้างขวางขึ้น
- ๓. สื่อการสอนจะช่วยให้เรื่องราวต่าง ๆ เป็นที่น่าสนใจมากขึ้นกว่าเดิม
- ๔. สื่อการสอนจะช่วยให้ผู้เรียนมีประสบการณ์ร่วมกัน
- ๕. สื่อการสอนจะช่วยให้การอธิบายสิ่งที่ยากและซับซ้อนให้ผู้เรียนเข้าใจได้ดีขึ้น
- ๖. สื่อการสอนจะช่วยเสนอถึงส่วนประกอบที่เราไม่สามารถจะมองเห็นได้
- ๗. สื่อการสอนสามารถเอาชนะข้อจำกัดต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับเวลา ระยะทาง ขนาด
และความเร็วได้ สื่อการสอนสามารถนำอดีตกลับมาให้ชมได้ สามารถนำของที่ไกล
ตัวมาให้ชมได้ สามารถย่อของใหญ่ให้เล็กลงได้ หรือขยายของเล็กให้ใหญ่เพื่อที่จะ
ได้รับชมได้
- ๘. สื่อการสอนช่วยให้ผู้เรียนมีความจำดีขึ้น มีความสัมฤทธิ์ทางการเรียนมากขึ้น และ
ช่วยให้เรียนได้มากขึ้นในเวลาที้น้อยลง^๑

สื่อการสอนที่ใช้ประกอบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษมีมากมาย เช่น แผ่นเสียง วิทยุ
โทรทัศน์ รูปภาพ ของจริง ฯลฯ แต่ครูผู้สอนมักจะไม่ค่อยคำนึงถึงความสำคัญของสื่อประกอบการสอน
ผู้สอนส่วนใหญ่ มักจะสอนภาษาอังกฤษโดยวิธีแปล มากกว่าที่จะใช้วิธีการสอนแบบโสตทัศนะ หรือแม้จะ
ใช้สื่อการสอนแต่ผู้สอนก็ไม่จัดให้ผู้เรียนได้ใช้ประสาทสัมผัสหลายทางพร้อม ๆ กันไป

จากปัญหาที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทย แนวคิดในเรื่อง
ขบวนการสื่อความหมาย ตลอดจนวิธีการสอนภาษาอังกฤษดังที่ได้กล่าวมาแล้ว ทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจ
เป็นพิเศษในการผลิตและใช้สื่อการสอนที่เหมาะสมเพื่อที่จะนำไปช่วยฝึกทักษะการอ่านจับใจความ
ภาษาอังกฤษอันเป็นทักษะเบื้องต้นก่อนนำไปสู่ทักษะขั้นแสดงออกต่อไป

^๑ สุวิมล วัชรากัย, "ความรู้เบื้องต้นเรื่องสื่อการสอน" (เอกสารประกอบการบรรยาย
ในวิชาสื่อการสอน, ภาควิชาโสตทัศนศึกษา-คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๒๕๒๓) (อัครสำเนา).

สไลด์ เทปเสียงนับ เป็นสื่อประสมอย่างหนึ่งที่ทำให้เกิดการเรียนรู้โดยทางประสาทตา และหูพร้อม ๆ กัน เมื่อนำไปใช้ในการเรียนการสอนก็จะทำให้เกิดการเรียนรู้ได้เป็นอย่างดี เพราะผู้เรียนสามารถมองเห็นภาพบนจอทางประสาทตา และขณะเดียวกันก็สามารถได้ยินคำบรรยาย ภาพสไลด์ที่สัมพันธ์กันทางประสาทหู การใช้เทปบันทึกเสียงจะช่วยแก้ปัญหาการขาดแคลนครูที่มีความรู้และความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษ หรือผู้สอนที่เป็นเจ้าของภาษาโดยตรง การเรียนโดยฟังจาก เทปบันทึกเสียงซึ่งเจ้าของภาษาเป็นผู้สอนโดยตรง จะทำให้ผู้เรียนเกิดความเคยชินกับสำเนียงของเจ้าของภาษา และเกิดการเรียนรู้ที่ถูกต้องแน่นอนกว่าการสอนโดยใช้ผู้สอนซึ่งมีความรู้ทางด้านภาษาอังกฤษไม่ลึกซึ้ง การใช้สไลด์จะช่วยให้ผู้เรียนได้เห็นภาพที่ถูกต้องตรงกันหมด ทั้งยังมีวิธีการผลิตที่ไม่ยุ่งยากซับซ้อนมาก ซึ่งผู้สอนสามารถจะผลิตเองได้

การวิจัยเกี่ยวกับการสร้างสไลด์ เทปเสียงสำหรับการสอนวิชาการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษนี้จะ เป็นแนวทางในการศึกษาค้นคว้า เพื่อหาสื่อการสอนที่ เหมาะสมสำหรับการสอนภาษาอังกฤษ และยัง เป็นการสอดคล้องกับแผนการศึกษาแห่งชาติปีพุทธศักราช ๒๕๒๐ ซึ่งจะมีการพัฒนาหลักสูตรกระบวนการเรียนการสอน ตลอดจนการใช้สื่อการเรียนต่าง ๆ เพื่อให้เกิดความเหมาะสม หากสไลด์ เทปเสียงชุดนี้มีประสิทธิภาพและสามารถใช้ประกอบการสอนได้ดีก็จะเป็นสื่อการสอนที่เหมาะสมและสามารถผลิตเพื่อนำไปใช้สอนวิชาการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษได้ต่อไป โดยไม่จำกัดแค่ เฉพาะ เรื่องที่นำมาใช้เป็น เครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้ เท่านั้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

๑. เพื่อสร้างบทเรียนสไลด์ เทปเสียงสำหรับการสอนวิชาการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓

๒. เพื่อหาประสิทธิภาพของสไลด์ เทปเสียงที่สร้างขึ้นโดยการวิเคราะห์เปรียบเทียบ ผลการสอนวิชาการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ โดยการใช้สไลด์ เทปเสียงกับการสอนปกติ โดยใช้สื่อประกอบการสอนเฉพาะการสอนคำศัพท์ และโครงสร้าง ซึ่งเปิดโอกาสให้ผู้เรียนซักถามได้

สมมุติฐานของการวิจัย

การสอนโดยใช้สไลด์ เทปเสียงช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ในวิชาการอ่านจับใจความ

ภาษาอังกฤษได้ศึกษาการสอนปกติโดยใช้สื่อประกอบการสอน เฉพาะการสอนคำศัพท์และโครงสร้าง ซึ่งเปิดโอกาสให้ผู้เรียนซักถามได้

ขอบเขตของการวิจัย

ผู้วิจัยได้วางขอบเขตของการวิจัยไว้ดังนี้

๑. บทเรียนที่สร้างขึ้นเป็นการสอนทักษะการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ โดยใช้เนื้อหาภาษาอังกฤษทางด้านคำศัพท์ และโครงสร้างในระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษของผู้เรียนในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ โดยมีเนื้อเรื่องให้อ่านทั้งหมด ๓ เรื่อง เป็นเรื่องที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของผู้เรียนทั่ว ๆ ไป
๒. ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ โรงเรียนวัดราชพิพิธ จำนวน ๖๐ คน แบ่งออกเป็น ๒ กลุ่มคือ กลุ่มทดลอง ๓๐ คน และกลุ่มควบคุม ๓๐ คน
๓. การทดลองเปรียบเทียบการสอนทักษะในการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษได้กระทำในห้องเรียน และเวลาเรียนภาษาอังกฤษตามปกติคือ สัปดาห์ละ ๓ ครั้ง ๆ ละ ๑ คาบ (เป็นเวลาคาบละ ๔๕ นาที) คาบละ ๑ เรื่อง โดยใช้เวลาในการสอนแต่ละครั้งดังนี้
 - ๓.๑ ทำแบบทดสอบก่อนเรียน ๑๐ นาที
 - ๓.๒ ศึกษาคำศัพท์ โครงสร้าง และเนื้อเรื่องจากสไลด์ ๑๕ นาที (ในการเรียนโดยใช้สไลด์เทปเสียง) และศึกษาคำศัพท์ โครงสร้าง และเนื้อเรื่องจากครูผู้สอน ๑๕ นาที (ในการเรียนตามปกติ)
 - ๓.๓ อ่านเนื้อเรื่องและทำแบบฝึกหัด ๑๐ นาที
 - ๓.๔ ทำแบบทดสอบหลังเรียน ๑๐ นาที
๔. กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมจะได้ศึกษาคำศัพท์ โครงสร้าง และเนื้อเรื่องซึ่งมีรายละเอียดเหมือนกันทุกประการ ไม่ว่าจะ เป็นตัวอย่างที่ยกมาให้ศึกษา หรือประโยคที่ให้อ่านตามแต่แตกต่างกันที่วิธีการสอนเท่านั้น โดยกลุ่มทดลองจะ เรียนจากสไลด์เทปเสียง และกลุ่มควบคุมจะเรียนจากครูผู้สอนของโรงเรียนวัดราชพิพิธ
๕. ความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนทั้ง ๒ กลุ่ม อยู่ในระดับเดียวกัน

โดยดูจากผลการสอบวิชาภาษาอังกฤษประจำภาคปลาย ปีการศึกษา ๒๕๒๓

ข้อตกลงเบื้องต้น

๑. การเรียนบทเรียนการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษทั้ง ๓ เรื่อง ผู้เรียนไม่จำเป็นต้องมีพื้นฐานความรู้เกี่ยวกับ เนื้อเรื่องที่จะให้อ่านมาก่อน แต่เนื่องจาก เป็นเรื่องราวที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน ดังนั้นผู้เรียนอาจจะได้รู้หรือได้ทราบมาก่อนบ้างจากที่อื่นที่มีใช้จากการอ่านบทเรียนได้
๒. ในการเรียนเกี่ยวกับการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ ผู้เรียนไม่จำเป็นต้องรู้ความหมายของคำศัพท์ทั้งหมดที่มีอยู่ในเนื้อเรื่อง ที่อ่าน การสอนคำศัพท์จึงเลือกมาแต่เฉพาะคำที่สำคัญและคาดว่าจะก่อให้เกิดปัญหาในการอ่านได้หากผู้เรียนไม่ทราบความหมาย
๓. ผู้เรียนอาจจะเดาเนื้อเรื่องและความหมายของคำศัพท์บางคำจากการอ่านได้ เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้ไม่ได้เจาะจงให้ผู้เรียนจำเป็นต้องรู้ความหมายของคำศัพท์ทุกคำในเรื่อง
๔. ในการเรียนโครงสร้างทางภาษา จะเลือกเฉพาะโครงสร้างที่ใช้มากและพบบ่อยในเนื้อเรื่องเพียงเรื่องละ ๑ โครงสร้างเท่านั้น ดังนั้นในการเรียนการสอนแต่ละเรื่องจะมีการสอนโครงสร้างเพียงโครงสร้างเดียวเท่านั้น ส่วนโครงสร้างอื่น ๆ ถือว่าผู้เรียนเคยเรียนมาแล้ว

ความจำกัดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้จะมีความ ไม่สมบูรณ์อยู่บ้างเพราะ

๑. การเรียนจากสไลด์ เทปเสียง เป็นของใหม่สำหรับนักเรียนซึ่งไม่เคยเรียนวิธีนี้มาก่อน นักเรียนบางคนอาจจะดูภาพ เฟลิมจนลืมนใจฟังหรือทำความเข้าใจกับคำอธิบายจาก เทปเสียง อันเป็นผลทำให้การทดสอบมีความคลาดเคลื่อนจากความ เป็นจริง
๒. เครื่องบันทึกเสียงที่นำไปใช้ในการทดลองภาคสนามมีคุณภาพไม่ดี ทำให้เสียงที่เปิดให้นักเรียนฟังไม่ชัดเจนเท่าที่ควร เมื่อนักเรียนฟังไม่รู้เรื่องก็อาจก่อให้เกิดความ เบื่อหน่ายได้ ทำให้นักเรียนไม่สนใจบทเรียนเท่าที่ควร
๓. ช่วงเวลาที่ใช้ในการทดลองภาคสนามมีจำกัด ทั้งนี้เนื่องจากทางโรงเรียนไม่มีที่ให้นักเรียนเพียงพอ จึงต้องแบ่งนักเรียนออกเป็น ๒ รอบ ผลัดเปลี่ยนกันมาเรียน และเร่งเวลา

ในการสอนแต่ละคาบให้สั้นลง ทำให้นักเรียนมีเวลาในการอ่านเนื้อเรื่องและทำแบบฝึกหัดน้อยมาก นักเรียนบางคนอ่านเฉพาะแบบฝึกหัดและพลิกหาคำตอบจากเนื้อเรื่องโดยมิได้อ่านเนื้อเรื่องทั้งหมดให้เข้าใจ ทำให้ไม่สามารถจดจำเรื่องราวทั้งหมดเพื่อนำไปทำแบบทดสอบหลังเรียนได้ดีเท่าที่ควร

๔. สภาพของห้องเรียนมีความคับแคบและแออัดมาก นอกจากนี้อากาศภายในห้องร้อนอบอ้าว มีเสียงรบกวนจากท้องถนนและนักเรียนในห้องข้างเคียง ทำให้นักเรียนขาดสมาธิในการศึกษาบทเรียน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

๑. สไลด์เทปเสียงชุดนี้คาดว่าจะ เป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนวิชาการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ โดยตรง

๒. การสร้างสไลด์เทปเสียงสำหรับการสอนวิชาการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ และผลการวิจัยนี้จะเป็นแนวทางในการสร้างสไลด์เทปเสียงสำหรับการสอนภาษาอังกฤษวิชาอื่น ๆ ต่อไป

๓. ผลการวิจัยจะช่วยส่งเสริมให้มีการนำสื่อประเภทต่าง ๆ ซึ่งจะจัดให้ผู้เรียนได้ใช้ประสาทสัมผัสหลายทางพร้อม ๆ กันไปมาใช้ประกอบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษอย่างกว้างขวางและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

๔. สไลด์เทปเสียงที่สร้างขึ้นสามารถนำไปใช้ในการเรียนการสอนทั้งแบบกลุ่มใหญ่ กลุ่มเล็ก และรายบุคคล

คำจำกัดความ

๑. การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ หมายถึงความสามารถในการเข้าใจความหมายของข้อความภาษาอังกฤษจากเรื่องที่กำหนดให้อ่าน และสามารถตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่ย่านได้ตามเวลาที่กำหนดให้

๒. สไลด์เทปเสียง หมายถึงสื่อประสมที่ทำให้เกิดการเรียนรู้โดยการดูภาพจากสไลด์และฟังเสียงจากเทปพร้อม ๆ กันไป ภาพสไลด์จะมีทั้งภาพที่ถ่ายทำจากของจริงและภาพที่ถ่ายก๊อปปี้ (copy) ซึ่งมีทั้งที่มีตัวอักษรบรรยายประกอบและไม่มีตัวอักษรบรรยายประกอบ เทปเสียงเป็นเทปดลั้บ

ซึ่งบันทึกบทเรียนภาษาอังกฤษที่ใช้ในการสอนวิชาการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ โดยเริ่มตั้งแต่ การสอนคำศัพท์ โครงสร้าง จนถึงเนื้อเรื่องที่จะให้ผู้เรียนอ่าน บรรยายโดยชาวต่างประเทศ มีการเว้นช่วงให้ผู้เรียนสะกด อ่านออกเสียงตาม และตอบคำถาม นอกจากนี้ยังมีเสียงดนตรีและ เสียงประกอบอื่น ๆ เข้ากับคำบรรยายตั้งแต่ต้นจนจบ

๓. การผสมสัญญาณเปลี่ยนภาพกับ เสียงบันทึก เพื่อให้ภาพกับเสียงปรากฏได้จังหวะกัน (Synchronization) คือกรรมวิธีบันทึกสัญญาณลงในเทปบันทึกเสียง เพื่อให้สัญญาณนี้เป็นตัวเปลี่ยน สไลด์แต่ละภาพ เมื่อจบคำบรรยายของแต่ละภาพแล้ว

๔. แบบทดสอบ หมายถึงข้อสอบที่ใช้ทดสอบก่อนเรียนและทดสอบหลังเรียน ซึ่งเป็นชุด เดียวกัน ข้อสอบเหล่านี้ผ่านการวิเคราะห์ระดับความยากง่าย อำนาจการจำแนก และความ แม่นยำแล้ว ข้อสอบจะทดสอบความสามารถในการอ่านการจดจำ และเข้าใจเรื่องราวที่เรียนไป แต่ละเรื่องเท่านั้น ไม่รวมถึงคำศัพท์และโครงสร้างต่าง ๆ ผู้เรียนไม่มีโอกาสจะได้อ่านเนื้อเรื่อง ควบคู่กันไปในขณะทำแบบทดสอบนี้

๕. แบบฝึกหัด หมายถึงแบบฝึกหัดที่ให้ผู้เรียนทำเมื่อเรียนคำศัพท์ โครงสร้าง และ อ่านเนื้อเรื่องแล้ว ผู้เรียนสามารถจะอ่านเนื้อเรื่องควบคู่กันไปในขณะทำแบบฝึกหัดได้ แบบฝึกหัด จะทดสอบความรู้ของผู้เรียนทั้งในด้านคำศัพท์ โครงสร้าง และความเข้าใจในการอ่านจับใจความ

๖. นักเรียน หมายถึงนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ของโรงเรียนวัดราชพิศ ซึ่งแบ่ง ออกเป็น ๒ กลุ่มคือ กลุ่มทดลองได้แก่ นักเรียนที่เรียนการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษจากสไลด์เทปเสียง และกลุ่มควบคุม ได้แก่นักเรียนที่เรียนการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษจากผู้สอนซึ่งเป็นครูโรงเรียน วัดราชพิศ โดยใช้สื่อประกอบการสอนเฉพาะคำศัพท์และโครงสร้างเท่านั้น ซึ่งเปิดโอกาสให้ ผู้เรียนซักถามได้ นักเรียนทั้ง ๒ กลุ่มมีจำนวนกลุ่มละ ๓๐ คนเท่ากัน และมีพื้นความรู้ทางภาษา- อังกฤษระดับเดียวกัน

ขั้นตอนและวิธีการดำเนินการวิจัย

๑. ศึกษาหลักสูตร เนื้อหาและบทเรียนวิชาภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาจากเอกสาร ตำรา และแบบเรียน ตลอดจนศึกษาวิธีการสอนภาษาอังกฤษในการฝึกทักษะการอ่านจับใจความ จากเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่มีผู้ทำทั้งในประเทศและต่างประเทศ

๒. คัดเลือกจัดทำบทเรียนและแบบทดสอบวิชาการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษที่มีระดับความยากง่ายของคำศัพท์และโครงสร้างทางภาษาใกล้เคียงกับคำศัพท์และโครงสร้างทางภาษาที่มีอยู่ในหนังสือแบบเรียน *English For Thai Students (New Edition) Book I, II, III, IV* และหนังสือ *Read and Learn Book I*

๓. นำบทเรียนและแบบทดสอบไปทดลองใช้กับประชากรที่มีความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์และโครงสร้างทางภาษาที่มีอยู่ในเรื่องดีแล้ว จำนวน ๒๐ คน เพื่อหาความเที่ยงและระดับความยากง่าย

๔. แก้ไขปรับปรุงแบบทดสอบให้ดีขึ้น แล้วนำไปทดลองใช้กับประชากรที่มีความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์และโครงสร้างทางภาษาที่มีอยู่ในเรื่องดีแล้วจำนวน ๑๐ คน เพื่อรวบรวมข้อมูลมาวิเคราะห์อีกครั้งหนึ่งแล้วนำข้อมูลที่ได้นำไปวิเคราะห์หาความแม่นยำของแบบทดสอบ ถ้ามีส่วนที่ต้องแก้ไขไม่เกิน ๒๐% ก็สามารถนำไปใช้ทดลองจริงได้

๕. ศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับการสร้างสไลด์เทปเสียงที่จะนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัยจากเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่มีผู้เคยทำมาแล้วทั้งในประเทศและต่างประเทศ

๖. สร้างสไลด์เทปเสียงจากบทเรียนที่คัดเลือกและจัดทำขึ้นดังนี้

๖.๑ เขียนบทของสไลด์เทปเสียงที่จะสอนตั้งแต่คำศัพท์ โครงสร้าง และเนื้อเรื่องที่จะฝึกทักษะการอ่านจับใจความ

๖.๒ ถ่ายทำสไลด์ตามบท

๖.๓ อัดเสียงคำบรรยายประกอบเพลง

๖.๔ ทำการผสมสัญญาณเปลี่ยนภาพกับเสียงบันทึก เพื่อให้ภาพกับเสียงปรากฏได้จังหวะกัน

๖.๕ นำไปทดลองใช้กับประชากรที่มีความรู้ไม่ต่างจากประชากรที่ใช้ในการวิจัยจำนวน ๑ คน และ ๑๐ คนตามลำดับ

๖.๖ แก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ทางด้านภาพและเสียง รวมทั้งแบบฝึกหัดประกอบบทเรียนจากการสังเกต สอบถาม และจากแบบฝึกหัดที่ผู้เรียนทำมา

๗. นำเครื่องมือที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทำการทดลองใช้จริงกับประชากรที่ใช้ในการวิจัย ซึ่งเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ที่มีพื้นความรู้ระดับเดียวกันของโรงเรียนวัดราชพิศ โดยแบ่งเป็น ๒ กลุ่มเท่า ๆ กัน คือกลุ่มทดลองสอนโดยการใช้สไลด์เทปเสียง ส่วนกลุ่มควบคุมสอนโดย

วิธีปกติ โดยใช้สื่อประกอบการสอนเฉพาะการสอนคำศัพท์และโครงสร้าง ซึ่งเปิดโอกาสให้ผู้เรียนซักถามได้

๘. นำผลที่ได้ไปวิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ยความสามารถทำแบบทดสอบหลังเรียน คะแนนแบบฝึกหัด และคะแนนความก้าวหน้า โดยคิดเป็นค่าเฉลี่ยและร้อยละของค่าเฉลี่ย

๙. เปรียบเทียบสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมโดยการคำนวณหาค่า t

004158

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยภายในประเทศ

งานวิจัยภายในประเทศที่เกี่ยวข้องกับการใช้สไลด์เทปเสียงสำหรับการสอนวิชาการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษนั้นยังไม่มีผู้ทำมาก่อน คงมีแต่การวิจัยเกี่ยวกับการใช้สไลด์เทปเสียงในการสอนวิชาอื่น ๆ และการวิจัยเกี่ยวกับการอ่านภาษาอังกฤษดังนี้

งานวิจัยเกี่ยวกับการสอนโดยใช้สไลด์เทปเสียง

ประภา ภาวณ ^๑ ได้ทำการทดลองเปรียบเทียบผลของการเรียนรู้ข้อความจริง (Factual Learning) ในวิชาวิทยาศาสตร์จากการใช้สไลด์เทปกับรูปภาพประกอบการสอน การทดลองได้กระทำกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ ผลการทดลองพบว่าสไลด์ช่วยให้ผู้เรียนเรียนความจริงได้ดีกว่าการสอนแบบอธิบายโดยไม่มีอุปกรณ์การสอน และทำให้ผู้เรียนเรียนรู้ข้อความจริงได้เท่าเทียมกับการสอนโดยใช้รูปภาพประกอบ เป็นอุปกรณ์การสอน ส่วนรูปภาพนั้นทำให้ผู้เรียนเรียนรู้ข้อความจริงได้เท่าเทียมกับการสอนแบบอธิบายโดยไม่มีอุปกรณ์การสอน

ประพัทธ์ ชัยเจริญ ^๒ ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลการเรียนรู้จากการใช้สไลด์สอนด้วยวิธีต่าง ๆ กับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา พบว่าการสอนโดยใช้สไลด์ให้ผลต่อการเรียนรู้ข้อเท็จจริงและความคงทนในการจำได้ดีกว่าการสอนแบบบรรยาย และวิธีสอนโดยใช้สไลด์เทปเสียงและมีการอภิปรายแล้วฉายสไลด์ซ้ำอีกครั้งหนึ่งให้ผลดีที่สุดทั้งในด้านการเรียนรู้และความคงทนในการจำ

เกษม บุญส่ง ^๓ ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โดยใช้สไลด์เทปเสียงกับสไลด์ที่ครูบรรยายประกอบ

^๑ ประภา ภาวณ, "การทดลองเปรียบเทียบผลของการเรียนรู้ข้อความจริงในวิชาวิทยาศาสตร์จากการใช้สไลด์กับรูปภาพประกอบการสอน" (ปริญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร, ๒๕๑๕).

^๒ ประพัทธ์ ชัยเจริญ, "การศึกษาเปรียบเทียบผลการเรียนรู้จากการใช้สไลด์สอนวิธีต่าง ๆ ในระดับ ป.ก.ศ." (ปริญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร, ๒๕๑๕).

^๓ เกשמ บุญส่ง, "การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โดยใช้สไลด์เทปอัดโน้ตกับสไลด์ที่ครูบรรยายประกอบ" (ปริญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร, ๒๕๑๕).

ผลการทดลองปรากฏว่าการสอนโดยใช้สไลด์เทปเสียงที่มีครูบรรยายประกอบให้ผลทางการเรียนสูงกว่าการสอนโดยใช้สไลด์เทปเสียงอัตโนมัติ

สายสมร เตชานันท์^๑ ได้ทำการวิจัยเพื่อเปรียบเทียบผลการสอนการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ โดยใช้ภาพ สไลด์ และไม่ใช่อุปกรณ์ ผลปรากฏว่าการสอนโดยใช้ภาพสีและสไลด์ มีผลไม่แตกต่างกัน และได้ผลดีกว่าการสอนโดยไม่ใช่อุปกรณ์

ชมภูกา หงษ์สุวรรณ^๒ ได้ทำการวิจัยเพื่อเปรียบเทียบผลการใช้สไลด์ เทปเสียง และรูปภาพประกอบการบรรยายในการสอนศิลปไทยของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาระดับสูง สรุปได้ว่าการสอนโดยใช้สไลด์เทปเสียงมีประสิทธิภาพการสอนสูง และได้ผลดีกว่าการสอนโดยการใช้อุปกรณ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และการสอนโดยใช้สไลด์เทปเสียงนั้นผู้เรียนสามารถจำได้นานกว่าการสอนโดยการใช้อุปกรณ์

ศิวาภรณ์ บุญญวนิช^๓ ได้ทำการทดลองใช้สไลด์ประกอบการสอนภาษาที่มีต่อการระลึกเสรีของคำภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนหูหนวกในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ และ ๒ ผลการวิจัยปรากฏว่าการใช้สไลด์ประกอบการสอนของครูจะช่วยให้ผู้เรียนระลึกคำได้ดีกว่าการสอนธรรมดาที่ไม่ใช้สไลด์ทัศนูปกรณ์

^๑ สายสมร เตชานันท์, "การเปรียบเทียบการใช้ภาพสีและสไลด์ในการสอนเรียงความภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษา" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต แผนกวิชาโสตทัศนศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๑๘).

^๒ ชมภูกา หงษ์สุวรรณ, "การเปรียบเทียบผลการใช้สไลด์เทปเสียงและรูปภาพประกอบการบรรยายในการสอนศิลปไทย ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาระดับสูง" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต ภาควิชาโสตทัศนศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๒๒).

^๓ ศิวาภรณ์ บุญญวนิช, "การใช้สไลด์ประกอบการสอนภาษาที่มีต่อการระลึกเสรีของคำภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนหูหนวก" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต ภาควิชาโสตทัศนศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๒๒).

เยาวลักษณ์ บุญศิริ ^๑ ได้ทำการวิจัยเปรียบเทียบการสอนความเข้าใจในการฟังภาษาอังกฤษโดยใช้เทปกับการสอนโดยใช้สไลด์เทปเสียงในระดับชั้น ปวส. ปีที่ ๑ พบว่าผลการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจจากการสอนโดยใช้สไลด์เทปเสียงดีกว่าการใช้เทปเสียงเพียงอย่างเดียว

สุทัศนีย์ สิริสุขะ ^๒ ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจในการฟังภาษาอังกฤษโดยใช้เทปคำบรรยายที่ใช้เสียงประกอบกับไม่ใช้เสียงประกอบสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย และพบว่านักเรียนที่เรียนบทเรียนความเข้าใจในการฟังภาษาอังกฤษจากเทปคำบรรยายที่ใช้เสียงประกอบมีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนจากเทปคำบรรยายที่ไม่ใช้เสียงประกอบ

งานวิจัยที่เกี่ยวกับการอ่านภาษาอังกฤษ

กุลทิพย์ โรหิตรัตนะ ^๓ ได้ทำการวิจัยศึกษารูปแบบการสอนและปัญหาในการสอนอ่านอังกฤษในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย แผนกศิลปะ ในโรงเรียนรัฐบาล จังหวัดพระนครและธนบุรี พบว่าวิธีการสอนอ่านหนังสือภาษาอังกฤษของครูส่วนใหญ่หนักไปในทางแปล นักเรียนต้องฟังครูอยู่เสมอ แม้ว่านักเรียนจะเรียนได้รวดเร็วหมดสิ้นทันกับเวลาเรียน แต่ผู้วิจัยกล่าวว่า เป็นวิธีการสอนที่ผิดความมุ่งหมายของหลักสูตรและนักเรียนไม่ได้อ่านหนังสือทำความเข้าใจเนื้อเรื่องด้วยตนเอง

^๑ เยาวลักษณ์ บุญศิริ, "การเปรียบเทียบความเข้าใจภาษาอังกฤษด้วยการฟังจากการสอนโดยใช้เทปกับการสอนโดยใช้สไลด์เทปเสียง" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต ภาควิชา โสตทัศนศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๒๒).

^๒ สุทัศนีย์ สิริสุขะ, "การศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจในการฟังภาษาอังกฤษโดยใช้เทปคำบรรยายที่ใช้เสียงประกอบกับไม่ใช้เสียงประกอบสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต ภาควิชา โสตทัศนศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๒๒).

^๓ กุลทิพย์ โรหิตรัตนะ, "การศึกษารูปแบบการสอนและปัญหาในการสอนอ่านอังกฤษในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายแผนกศิลปะในโรงเรียนรัฐบาล จังหวัดพระนครและธนบุรี พ.ศ. ๒๕๑๑" (ปริญาณานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร, ๒๕๑๒).

เจือจันทร์ จงสถิตอยู่^๑ ได้ทำการวิจัยพบว่าวิธีการสอนของครูอาจารย์ส่วนใหญ่จะ
 แปลบางตอนให้นักเรียนฟัง และประมาณครึ่งหนึ่งของนักเรียนสามารถเข้าใจเรื่องราวที่อ่าน
 โดยไม่ต้องอาศัยการแปลของครูเลย แสดงให้เห็นว่าการสอนอ่านอังกฤษไม่จำเป็นต้องอาศัย
 การแปลดังที่ครูอาจารย์ส่วนใหญ่คิดและปฏิบัติกันอยู่ การงดเว้นการแปลให้ฟังไม่เพียงแต่ประหยัด
 เวลาการฟังครูพูดเพื่อนำไปใช้ในการอ่านของนักเรียนเท่านั้น ยังเป็นการฝึกนักเรียนให้ใช้ทักษะ
 ที่จำเป็นต้องใช้ในชีวิตประจำวันให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นด้วย ทั้งนี้เพราะการอ่านส่วนใหญ่ นักเรียน
 ต้องอ่านในใจด้วยตนเองเพื่อทราบเรื่องราวต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน

ประสงค์ สุรสิทธิ์^๒ ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้ด้านความ
 เข้าใจของนักเรียนจากการอ่านหนังสือบทเรียนภาษาอังกฤษที่มีแต่ตัวอักษร บทเรียนภาษาอังกฤษ
 ที่มีตัวอักษรประกอบด้วยภาพการ์ตูน และบทเรียนภาษาอังกฤษที่ผูกเรื่องเป็นการ์ตูน พบว่านักเรียน
 ที่อ่านบทเรียนที่ผูกเรื่องเป็นการ์ตูนมีผลสัมฤทธิ์ในการอ่านสูงกว่านักเรียนที่อ่านบทเรียนที่มีแต่ตัว-
 อักษร และนักเรียนที่อ่านบทเรียนที่มีตัวอักษรประกอบด้วยภาพการ์ตูน และนักเรียนใน ๒ กลุ่มหลัง
 มีผลสัมฤทธิ์ในการอ่านไม่แตกต่างกัน

^๑ เจือจันทร์ จงสถิตอยู่, "โครงการสอนอ่านภาษาอังกฤษในระดับชั้นมัธยมศึกษา
 ตอนต้น" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต แผนกวิชามัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์-
 มหาวิทยาลัย, ๒๕๑๔).

^๒ ประสงค์ สุรสิทธิ์, "การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้ด้านความเข้าใจ
 ของนักเรียนจากการอ่านหนังสือบทเรียนภาษาอังกฤษที่มีแต่ตัวอักษร บทเรียนภาษาอังกฤษที่มีตัวอักษร
 ประกอบด้วยภาพการ์ตูน และบทเรียนภาษาอังกฤษที่ผูกเนื้อเรื่องเป็นการ์ตูน" (ปริญญาโทการศึกษา
 มหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร, ๒๕๑๔).

งานวิจัยต่างประเทศ

อีแวน อาร์ ไคลาร์ (Evan R. Keilar) ^๑ ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการใช้อุปกรณ์เครื่องฉาย (Visual Instruments) ตั้งแต่ปี ๑๙๖๐ และสรุปผลว่าผู้เรียนสามารถเรียนได้ดีขึ้น เมื่อใช้อุปกรณ์การสอนประเภทเครื่องฉาย ความมืด และความสว่างของเครื่องฉายเป็นเครื่องเร่งอย่างหนึ่งให้ผู้เรียนสนใจในบทเรียนตลอดเวลา

ในปี ๑๙๖๔ เจ เกอโนต์ (J. Guenot) ^๒ ได้วิจัยเชิงการทดลองโดยใช้เทปบทเรียนภาษาอังกฤษ ๔๐ บท ควบคู่กับฟิล์มสตริป กับประชากรผู้ใหญ่ ซึ่งเริ่มเรียนภาษาอังกฤษใช้เวลาเรียนในห้องเรียน ๑ ชั่วโมง และมีการฝึกออกเสียงในห้องปฏิบัติการทางภาษาคึ่งชั่วโมง ผลการวิจัยพบว่า ภาพมีส่วนช่วยในการเรียนภาษาได้มาก

ต่อมา โรเบิร์ต อี เดอคีฟเฟอร์ (Robert E. deKieffer) ^๓ ได้เปรียบเทียบผล การสอนโดยใช้สไลด์และฟิล์มสตริปกับการสอนโดยใช้ภาพยนตร์ ปรากฏว่าสไลด์และฟิล์มสตริปเป็น อุปกรณ์ที่ช่วยให้การเรียนรู้ในด้านข้อเท็จจริงได้รับผลดีเท่ากับการใช้ภาพยนตร์เงียบและภาพยนตร์เสียง

^๑ Evan R. Keilar, "A Descriptive Approach to Classroom Motivation," The Journal of Teacher Education Vol:11 (1960), pp. 310-315.

^๒ J. Guenot, "Audio-Visual Method in The Teaching of English to Beginners: An Experiment in Teaching Adults," European Research in Audio-Visual Aids, Part II Abstracts: Council For Cultural Co-operation (London: The National Committee for Audio-Visual Aids in Education, 1966), p. 91.

^๓ Robert E. deKieffer, Audio-Visual Instruction, (New York : Center for Applied Research in Education, Inc., 1965), p. 39.

ในปี ๑๙๗๕ จูน อัลเลน ลอว์เรนซ์ (June Allen Lawrence) ^๑ ได้ศึกษาผล การใช้สื่อหลายทางและสื่อทางเดียวในการสอนวิชาการเสียงและพยางค์เด็กแก่นักศึกษาผู้ใหญ่ ๑๖๔ คน ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพพยาบาลแห่งเพนซิลวาเนีย ผลการวิจัยพบว่า การใช้สื่อหลายทางในการเรียนได้ผลดีกว่าการใช้สื่อทางเดียวไม่ว่าแบบใด และการดูภาพอย่างเดียวยังให้ผลดีกว่าการฟังเสียงอย่างเดียว

ในปี ๑๙๗๖ แมรี แอน ฮาร์ เอส เอ็ม เบรดี (Mary Ann R.S.M. Brady) ^๒ ได้ทำการศึกษาผลการใช้สื่อการสอน ๔ แบบเพื่อวัดมโนทัศน์และทัศนคติ ในการเรียนวิชาหลักการศึกษ โดยใช้นักศึกษา ๖ กลุ่ม เป็นกลุ่มควบคุม ๒ กลุ่ม และกลุ่มทดลอง ๔ กลุ่ม กลุ่มควบคุมกลุ่มที่ ๑ เรียนจากการบรรยายโดยครู กลุ่มที่ ๒ เรียนจากภาพยนตร์ ๑๖ ม.ม. กลุ่มที่ ๓ เรียนจากการดูสไลด์เทปและการอภิปราย กลุ่มที่ ๔ เรียนจากสไลด์เทปแต่ไม่มีการอภิปราย ผลการวิจัยปรากฏว่า มโนทัศน์และทัศนคติของนักศึกษาทั้ง ๔ กลุ่มที่ใช้ทดลองไม่แตกต่างกันเลย

^๑ June Allen Lawrence, "The Effect of Multiple Versus Single Channel Transmission and Normal Versus Compressed Rate of Presentation on Learning," Dissertation Abstracts International Vol. 37, No.2 (1975): 772-A.

^๒ Mary Ann R.S.M. Brady, "An Investigation of Relative Effectiveness of Film, Slide-Audio Tape and Print Stimulus Media for Concept Acquisition," Dissertation Abstracts International, Vol. 37, No.6 (1976) : 3354-A.